

Айдана

Үлкендіктің қызығатын несі бар,
Мен емеспін соған сонша асығар
Кіші болсаң-ақыл берер ұстаз бар
Кіші болсаң ата-анаң бар асырар

Қызығы не жасы үлкен кісінің
Жетіп жатыр тіршіліктің қысымы
Қателігін кешірмейді үлкеннің
Қателігін кешіреді кішінің

Шұғыла

Арманыңды ақтарам ба жүрегімде тербесем
Айға сіңлі қарындассың қасиетке жерге сен
Мен өзінді теңдесі жоқ құдірет деп түсінем
Сендік қуат мың есе артық жердің тарту күшінен
Әлем-сұлу, сұлу-әлем сен жаратқан адаммен
Көк жолыңның қарсылығын қағып тастап барам
мен.

Кәмила

Ақ самайлы, ақ көмейлі қайран анашым
Жылдан жылға қартайып қайда барасың
Қарттығыңды білдірмей ұл-қыздарыңа
Ақ жаулықты басыңа байлап аласың

Құбылаға жүзімді қаратамында
Саулығыңды тілеймін ала таңымда
Табаныңа жұмақтың кілтін жасырдың
Не бар екен аяулы алақаныңда.

Нұрай

Ақын боп өмір кешіру оңай деймісің қарағым
Аузында болу өзі сыздаған әрбір жараның
Көкірегіңе құйып ап әлемнің асқақ бар әнін
Қосудың арпалысы бол тоғыспас жолдар торабын.

Нақақтан күйіп баратса нұрлы күн үшін бір
ТҰТҚЫН
Кес-кестеп барып кеуденді оғына тосу мылтықтың

Бейбарыс

ТУ

Өмір бойы ұдайы
Түк бітірмеу бұл айып
Ұл болған соң ұлы елге
Болу керек лайық

Көңіл деген әр қилы
Шалқудайын шалқиды
Елге лайық болсам деп
Тудың өзі толқиды

Гауһар

Қадір Мырза Әлі «Ақындық»

**Айтамыз біздер ақын деп
Адамды от боп маздаған
Ақынға керек ақыл көп
Асаулық керек аздаған**

Жанел

Айналайын дегенде қуаттана алам
Күндей нұрлы жүзіңнен шуақ тараған
Табанымнан сыз өтсе сағынам сені
Табанының астында жұмақ бар анам

Жалғандағы жалғызым жан ізгім ана
Санама нұр сәулеңді тамыздың ана
Берген аппақ сүтіңнің әр тамшысымен
Әжіміңнің бәріне қарызбын ана.

Әлия

Шашқанда күн шуағын көктем келіп
Анасыз өсіп-өніп көктер ме едік?
Еріксіз құшағында елжірейсің
Жүрегің жылуынан кеткенде еріп.

Сен десе мейірімі ала бөтен,
Ол әркез қамқорың боп қалады екен
Тұрғыны жеті миллиард жер бетінен
Жанашыр жан таппайсың анаңа тең

Бақдәулет

Бірлікті жатыр бауырлап бәрі
Ақ көңіл жұртым ауыл жақтағы
Көненің көзін ұмытпа дейді
Қатпары қалың қауын қақтары

Табам деп ұшқан құстың мекенін
Жолына кеткен түстім көкенің
Білмеппін сенен кетсем тағдырым
Тарғыл жолдардың үстінде өтерін

Еркеназ

Күлесің жаным нұрыңды төгіп түнекке
Жүресің әнім сезімге қайшы түк етпе
Білесің бәрін жүрмейді әмір жүрекке
Үлесім бағым болмайды сендей Жібекте

Қарқыным демім сезімнің жырын селдеткен
Алтыным дедім табылмайтуғын жер-көктен
Жалпы білгенім пендемін сенсіз кемде өткен
Жарқыным менің бақытты жансың сен неткен

Айдана Кәмила

Ою-өрнек, Қызыл-жасыл гүл өнді
Сенбі күні алып шығып кілемді
Темір сымға асып қойып сабады
Бұл да өмірдің өзінше бір сабағы

Ұрып-соғу қағуменен жалғасты
Айналаны аппақ тозаң шаң басты
Соның бәрін алып кірген үйге біз
Шынын айтсақ ыңғайсыздау күйдеміз
Таяқ кімді, сабау кімді аяпты?
Кілем жеді біздер үшін таяқты.

Шұғыла Нұрай

Тарих сөйлеп тұратын әр тасында
Өткеннің ізі қалған жартасында
Шымкент деген нүкте жүрекке ыстық
Қазақтың физикалық картасында
Шымкентский вариант ол қонақжайлық
Күліп берер майы мен сорпасында
Шымкентский вариант ол ата-ананы
Сыйлау болса басыңды тартасың ба
Қазақтың қазақтығы сақталып тұр
Шымкентский варианттың арқасында

Мұқағали

Ақылымды тыңда, мейлің тыңдама,
Тілегім бар бір ғана:
Шығып ал да арманыңның шыңына,
Сосын, мейлі, ұшып өл де, сырғана.

Болса ақылың біл мынаны: жалғанда
Жолай көрме арманы жоқ жандарға
Арманда, ұлым, арманда!
Арманда, ұлым, ақтық демің қалғанда!

Абай

Ұяламын дегені көңілі үшін,
Ұсақ көңіл бір ғана өмір үшін.
Татымды достық та жоқ, қастық та жоқ,
Жігері жоқ, маңызы жеңіл үшін.

Өзің үлкен, қылығың-бала-шаға,
Балаша мәз боп жүрсің тамашаға
Әкесі ұрысса балаға, ол да-достық
Балассы ұрысса әкеге, жараса ма?

Төлеген

Көркінді жүрген қуаныш қылып, мендей ме екен
бар аған
Шын інім болсаң, бас ұрма, жаным, өсек-ғайбатқа
бораған
Қажет жерінде қатыгездік пен қаталдық керек
десек те,
Адамның заңғар ұлылығын сен, сағынышымен
есепте

Қ.Аманжолов

**Шықшы тауға, қарашы кең далаға
Мәз боласың, ұқсайсың жас балаға
Ол шеті мен бұл шетіне жүгіресің
Шаршайсың ба, құмарың бір қана ма?**